Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	17C/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3817214237
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2018:3817214237.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD v spore žalobkyne: W. R., narodená XX.X.XXXX, bytom H. XXX/X, Z., zastúpená Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom, so sídlom Rázusa 19, Lučenec, proti žalovaným: 1/ E. C., narodený XX.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, F., zastúpený JUDr. Pavlom Babiakom, advokátom, so sídlom Švéniho 6, Prievidza a 2/ Slovenská kancelária poisťovateľov so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, za ktorú koná: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, adresa na doručovanie Nám. SNP 98/2, 960 47 Zvolen o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného, sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 15 000 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného, sú p o v i n n í nahradiť žalobkyni trovy konania 566,23 eur, ktoré sú povinní zaplatiť advokátovi žalobkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
Žalobkyni sa p r i z n á v a oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.
Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného, sú p o v i n n í zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu 513 eur, ktoré sú povinní zaplatiť Okresnému súdu Prievidza do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa proti žalovaným s tým, že v rozsahu plnenia jedného z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného, domáhala zaplatenia 15 000 eur, a to v dôsledku toho, že trestným činom žalovaného 1/ pri prevádzke motorového vozidla, ktorého zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel nebola poistená, bola spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej zomrela jej matka. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril tak, že ju žiadal zamietnuť, keďže mienil podať návrh na obnovu konaniu, v ktorom bol uznaný vinným z dopravnej nehody, pri ktorej zomrela matka žalobkyne. Žalovaný 2/ sa k žalobe vyjadril tak, že ju žiada zamietnuť, keďže ako poisťovateľ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je povinný nahradiť škodu, nie však nemajetkovú ujmu spôsobenú ujmou v dôsledku smrti matky žalobkyne.
2. Súd vykonal dokazovanie všetkými stranami navrhnutými dôkazmi, a to dôkazmi navrhnutými žalobkyňou: úmrtný list (čl. 17), rodný list (čl. 18), lustrácia poistenia (čl. 19), rozhodnutia v konaní na Okresnom súde Partizánske sp.zn. 2T/61/2015 (čl. 73 - 90), výsluch žalobkyne a svedkov E. J., R. P. a C. E.. Z vykonaného dokazovania bol zistený nasledovný, medzi stranami nesporný, no právne rôzne interpretovaný, skutkový stav:
3. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.9.2017, bolo rozhodnuté, že 20.11.2014 žalovaný 1/ ako vodič motorového vozidla stojaci s vozidlom v pravom jazdnom pruhu na U. ulici v Partizánskom začal s motorovým vozidlom cúvať, aby mohol zaparkovať na kolmé parkovacie miesto; pri tom však nevenoval dostatočnú pozornosť stavu za vozidlom, nespozoroval matku žalobkyne,

ktorá prechádzala z chodníka po jeho ľavej strane cez ľavý jazdný pruh poza jeho auto smerom k chodníku na pravej strane, pričom ju ohrozil, následkom čoho spadla na hlavu, utrpela krvácanie do mozgu, pre ktoré XX.XX.XXXX zomrela. Za to bol žalovaný 1/ uznaný vinným z toho, že matke žalobkyne z nedbanlivosti spôsobil smrť a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to tým, že porušili dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol uložený trest odňatia slobody na dva roky, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dva roky. K ohrozeniu matky žalobkyne pri dopravnej nehode došlo v dôsledku nepozornosti žalovaného 1/, keď si nevšimol poza auto prechádzajúce chodkyne, ktoré vozovku neprechádzali správne kolmo, ale šikmo; k vozidlu žalovaného 1/ sa blížili a tiež dostatočne nesledovali dianie na ceste. Vzhľadom k veku a zdravotnému stavu matky žalobkyne došlo aj k následkom, ku ktorým by s veľkou mierou pravdepodobnosti bez týchto okolností nedošlo. Zodpovednosť žalovaného 1/ za škodu spôsobenú prevádzkou motorového, ktorým bola spôsobená nehoda, nebola poistená.

4. Žalobkyňa bola priamym svedkom dopravnej nehody, keď matku sprevádzala. Sama pri nehode spadla. S matkou krátko po nehode komunikovala, no matka bola prevezená s podozrením na otras mozgu do nemocnice. Krátko po nehode musela byť dvakrát operovaná, pričom hneď po operáciách bola tri týždne v stave bdelej kómy s tým, že životné funkcie boli zabezpečované prístrojmi. Poškodenie mozgu bolo od začiatku označované ako nezvratné. Žalobkyňa matku v nemocnici každý deň navštevovala. Žalobkyňa so svojou matkou žila celý život v jednej domácnosti, keďže jej otec zomrel už v roku 2001. Matka žalobkyni pomáhala finančne a pri starostlivosti o deti. Dlhodobo invalidná matka žalobkyne trpela epilepsiou, pričom pri záchvatoch približne dvakrát do mesiaca si vyžadovala následnú pomoc žalobkyne. Žalobkyňa má jednu 37 ročnú sestru, ktorá však už od piatich rokov žila u starých rodičov. Spolu s matkou s nimi v domácnosti žili dve deti žalobkyne, ktoré majú teraz 10 a 11 rokov a priateľ žalobkyne (otec jej detí), s ktorým sa krátko po smrti matky rozišla. Dedičské konanie po matke žalobkyne bolo pre nemajetnosť zastavené a na žalobkyňu prešiel nájom bytu, v ktorom bývala s matkou. V súvislosti so psychickým stavom po smrti matky žalobkyňa nevyhľadala odbornú pomoc. V čase smrti matky pracovala ako predavačka a v súčasnosti pracuje ako vedúca predavačka.

5. Takto zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov: § 11 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. § 149 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa potrestá ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie ohroziť chodcov prechádzajúcich cez cestu, na ktorú vodič odbočuje, pri odbočovaní na miesto mimo cesty, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní a podľa § 22 ods. 2 zákona o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), podľa ktorého náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. § 24 ods. 2 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorého kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. § 24 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorého poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

6. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný 1/ ako vodič motorového vozidla stojaci s vozidlom v pravom jazdnom pruhu začal s motorovým vozidlom cúvať, aby mohol zaparkovať na kolmé parkovacie miesto; pri tom však nevenoval dostatočnú pozornosť stavu za vozidlom, nespozoroval matku žalobkyne, ktorá prechádzala z chodníka po jeho ľavej strane cez ľavý jazdný pruh poza jeho auto smerom k chodníku na pravej strane, pričom ju ohrozil, následkom čoho spadla na hlavu utrpela krvácanie do mozgu, pre ktoré zomrela. Z toho je zrejmé, že žalovaný 1/ porušil povinnosť vyplývajúcu z § 149 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého inému nemožno nedbanlivosťou spôsobiť smrť. Žalovaný 1/ túto povinnosť porušil a spôsobil tým smrť matky žalobkyne, pričom osobitne porušil povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o cestnej premávke, keď sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o cestnej premávke, keď ohrozil matku žalobkyne ako chodkyňu prechádzajúcu cez cestu, po ktorej cúval a povinnosť podľa § 22 ods. 2 zákona o cestnej premávke, keď pri cúvaní ohrozil matku žalobkyne. Preto podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu spôsobenú touto dopravnou nehodou a podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka neoprávnene zasiahol do práva žalobkyne podľa § 11 Občianskeho zákonníka na ochranu jej súkromia tvoreného jej rodinným životom s jej matkou. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa bola priamym svedkom dopravnej nehody, keď matku sprevádzala. Následne bola konfrontovaná s operačnou liečbou a bdelou kómou svojej matky, ktorú po nehode po dobu troch týždňov navštevovala. Hĺbka zásahu do súkromia žalobkyne vyplynula z toho, že žalobkyňa so svojou matkou žila celý život v jednej domácnosti a vzájomne boli naviazané. Žalobkyňa matke pomáhala v jej chorobe a matka žalobkyni v starostlivosti o jej deti. Takýto následok v súkromí žalobkyne spôsobil neodstrániteľné následky a dostatočným zadosťučinením pre žalobkyňu nemôže byť ani to, že žalovaný 1/ bol uznaným vinným a bol mu uložený trest v trestnom konaní. Súkromný život žalobkyne bol zasiahnutý v takom rozsahu, že následky nemožno odškodniť prostriedkami podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto má žalobkyňa proti žalovanému 1/ podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
7. Čo sa týka výšky priznanej náhrady z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzťah žalobkyne k jej, v čase smrti 57 ročnej matke, bol hlboký a vyplýval z toho, že v tom čase 32 ročná žalobkyňa spolu s matkou od narodenia žila v spoločnej domácnosti, pričom si boli vzájomnou oporou. Zo strany žalobkyne pri pomoci matke v jej chorobe a zo strany matky pri pomoci žalobkyni s výchovou jej maloletých detí. Hĺbka tohto vzťahu žalobkyne a jej zosnulej matky viedla u žalobkyne k ľudsky prirodzenému smútku. Smrť matky žalobkyne obral jej súkromie o osobu, s ktorou celý život žila v jednej domácnosti a ku ktorej mala po svojich maloletých deťoch najbližší rodinný vzťah. Smrť tak blízkej osoby, akým bola matka žalobkyne, a to vo veku, v ktorom bolo možné predpokladať ďalší život matky žalobkyne a pri usporiadaných a blízkych rodinných pomeroch medzi nimi, a tomu zodpovedajúcom očakávaní ďalšieho spoločného života, vyvolal u žalobkyne ľudsky prirodzenú psychickú bolesť a životné nešťastie. Náhrada nemajetkovej ujmy spočívajúcej v úmrtí rodiča dospelého dieťaťa nie je pri rozhodovaní náhrad za nemajetkovú ujmu častá, keďže v prevažnej miere súdne rozhodnutia riešia nároky pozostalých manželov, rodičov prevažne maloletých detí a maloletých detí. Z publikovaných a následne spracovaných súdnych rozhodnutí (Šorl. R.: Náhrada nemajetkovej ujmy (bolestné za smútok) pozostalého príbuzného. Stav a východiská. Bulletin slovenskej advokácie 9/2017, s. 12 - 14) bolo zistené, že (i) Okresný súd Liptovský Mikuláš sp.zn. 7C/276/2011 v spojení s Krajským súdom v Žiline sp.zn. 5Co/315/2012 priznal pozostalej plnoletej dcére za smrť matky náhradu 10 000 eur a (ii) Okresný súd Brezno sp.zn. 2C/61/2010 v spojení s Krajským súdom v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/465/2014 priznal za smrť otca pozostalému plnoletému dieťaťu náhradu 33 500 eur. Nielen z týchto, ale ani z ostatných súdnych rozhodnutí nemožno vyvodiť žiaden objektivizovateľný trend toho, aká by mala byť výška náhrady nemajetkovej ujmy, keďže prirodzene ide o vec, ktorej podstata nie je transparentná a ktorá vychádza z dlho morálne a právne odmietaného názoru, že smútok z úmrtia príbuzného možno vyjadriť v peniazoch. Preto sa súd musel zaoberať tým, či sa zákon vyjadruje k náhradám podobných prípadov duševných útrap, akým je smútok z úmrtia príbuzného. Z prílohy k zákonu č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov je zrejmé, že za vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií tento zákon priznáva bodové ohodnotenie od 260 do 1.300 bodov, teda náhradu v rozmedzí približne od 4 400 eur do 20 000 eur. Je nepochybné, že pre žalobkyňu bola smrť jej matky otrasným zážitkom - nepriaznivým psychologickým činiteľom, ktorý u nej neviedol k vážnej duševnej poruche, ale k hlbokému a trvalému smútku, ktorý v jej prípade možno prirovnať k smútku zo straty životného partnera, keďže vzťah žalobkyne k zosnulej matke vyplynul z ich dlhodobého spolužitia aj v dospelom veku žalobkyne v jednej domácnosti. Prevažná časť rodinných vzťahov žalobkyne sa realizovala v spoločnom živote s

matkou v ich spoločnej domácnosti tvorenej nimi dvoma spolu s deťmi a partnerom žalobkyne. Vzťah žalobkyne k jej matke bol zrejme hlbší ako k jej vlastnému životnému partnerovi, keďže ich vzťah krátko po smrti matky žalobkyne skončil. Preto súd žalobkyňou žiadanú náhradu nemajetkovej ujmy 15 000 eur považoval za dôvodnú a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Takto priznaná náhrada nemajetkovej ujmy zodpovedá aj výške tohto nároku tak, ako je priznávaný v Českej republike, kde priznávané výšky náhrad nemajetkovej ujmy sa odvíjajú od všeobecne prezentovanej predstavy českého Najvyššieho súdu vyjadrenej v tlačovej správe z 12.4.2016, podľa ktorej vzhľadom k doterajšej judikatúre, k cenovému vývoju i s prihliadnutím k zahraničným skúsenostiam sa ako základné rozpätie pre stanovenie výšky náhrady odporúča 240 000 Kč až 500 000 Kč v typovom neutrálnom prípade najbližších osôb (manžel, rodič a dieťa). Priznaná náhrada predstavuje približne 375 000 Kč a prípad žalobkyne treba považovať za typovo neutrálny. Intenzita vzťahu žalobkyne a jej matky zodpovedala ich spolužitiu, pričom je zrejmé, že žalobkyňa bola na svoju matku naviazaná viac ako v ostatných bežných prípadoch, v ktorých sa viazanosť dospelých matiek viac koncentruje k ich partnerom a deťom. Vek žalobkyne a jej matky bol taký, že bolo možné očakávať spolužitie trvajúce ešte viac ako 10 rokov. Žalobkyňa nebola na svojej matke existenčne závislá, no je zrejmé, že príjem jej matky význame prispieval k životnému štandardu žalobkyne. Žalobkyni bola poskytnutá satisfakcia tým, že žalovaný 1/ bol postihnutý v trestnom konaní. Smrť matky sa u žalobkyne prejavila bežným smútkom bez akýchkoľvek prejavov duševnej poruchy. Majetkové pomery žalovaného 1/ sú bežné a miera jeho zavinenie zodpovedala jeho nedbanlivej nepozornosti pri cúvaní s motorovým vozidlom.

8. Z ostatných stranami tvrdených a v konaní preukázaných skutočností súd neprihliadol na spoluzavinenie matky žalobkyne, ktorá cestu neprechádzala kolmo, ale šikmo. Hlavnou príčinou stretu medzi motorovým vozidlom žalovaného 1/ a matkou žalobkyne bolo nedbanlivostné konanie žalovaného 1/. Miera spoluúčasti matky žalobkyne v tom, že cestu prechádzala šikmo je tak, okrajová, že súd na ňu neprihliadol, keďže vôbec nezakladá (podobne v rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25Cdo/238/2002) podstatnú účasť matky žalobkyne na jej smrti. Žalovaný 1/ škodovú situáciu v dopravnej prevádzke vyvolal porušením svojich povinnosti, pričom sa nemohol spoliehať na to, že za jeho autom nie sú, hoc aj nepozorne prechádzajúci chodci vyššieho veku. Rovnako súd neprihliadol na to, že ak bude náhrada vyplatená žalovaným 2/, tento si bude náhradu regresne vymáhať od žalovaného 1/. Prihliadnuť na majetkové pomery žalovaného 1/ v tomto prípade nemožno, keďže by išlo o zohľadnenie toho, že žalovaný 1/ si nesplnil svoju zákonnú povinnosť mať zmluvne zabezpečené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

9. Základ nároku žalobkyne proti žalovanému 2/ je daný podľa § 15 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. a), § 24 ods. 2 písm. b) a § 24 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zodpovednosť žalovaného 1/ ako prevádzateľa motorového vozidla, ktorým bola spôsobená nehoda, nebola poistená. Otázka toho, či poisťovateľ zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla je povinný zaplatiť poškodenému náhradu nemajetkovej ujmy je predmetom nestálej rozhodovacej praxe. Prednedávnom rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.3.2016, sp.zn. 3Cdo/301/2012 bolo rozhodnuté, že poisťovni nesvedčí pasívna legitimácia v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práva spôsobený úmrtím blízkej osoby pri dopravnej nehode. Súd sa s týmto právnym názorom nestotožňuje, a to z dôvodov publikovaných v Mandelík, J.: Náhrada nemajetkovej ujmy. Analýza rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Bulletin slovenskej advokácie 9/2016, s. 22 - 30. Za správny súd považuje opačný názor tak, ako bol uvedený vo viacerých súdnych rozhodnutiach, napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave z 1.7.2015 sp.zn. 24Co/368/2015, z ktorého je zrejmé, že súčasťou náhrady škody (ujmy) spôsobenej na zdraví sú nielen ujmy majetkovej povahy, ale aj nemajetkové ujmy. V tejto súvislosti je dôvodné poukázať na znenie smernice Rady č. 72/166/EHS; č. 90/232/EHS a č. 2000/26/ES, podľa ktorých členské štáty sú povinné prijať všetky primerané opatrenia zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených strán a potenciálnych obetí nehôd a aby akékoľvek škody a ujmy v oblasti povinného poistenia nezostali neuhradené. To vyplýva i z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ z 24.10.2013 (C-22/12), podľa ktorého povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo. Posun v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zrejmý aj z posledných rozhodnutí sp.zn. 6MCdo/1/2016 a 8Cdo/1361/2015, ktoré rôznymi argumentmi, s ktorými sa súd stotožňuje, dochádzajú k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy voči poisťovateľovi je daný. To, že ide o argumenty, ktorú sú proti zneniu (contra legem) § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, je zrejmé. V prípade tejto otázky je však takýto rozvoj práva, ktorý sa javí ako odchýlenie od

plánu zákonodarcu, nevyhnutný, keďže ide o vyplnenie skrytej medzery v znení citovaného ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení. Medzery, ktorej si zákonodarca nemohol byť vedomý pri prijímaní zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže v období prijatia tohto zákona sa podobný nárok, akým je nárok priznaný žalobkyni v tomto konaní, nepriznával a v judikatúre sa vytvoril až v priebehu posledných približne 10 rokov. Existencia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých príbuzných je vzhľadom na výšku spôsobnej ujmy a tomu zodpovedajúcej relatívne vysokej peňažnej náhrady ekonomicky nemysliteľná bez jeho krytia systémom povinného zmluvného poistenia. Výklad contra legem nemožno automaticky vylučovať tak, ako to robí text predložený žalovaným 2/, ktorý je obsiahnutý v odlišnom stanovisku sudcu Lajosa Mészárosa k rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. II. ÚS 847/2016, keďže výklad contra legem vo výnimočných prípadoch, v ktorých si to vyžaduje potreba právneho života alebo podstata veci, akceptovať možno (k tomu bližšie Lennartz, Janis: Dogmatik als Methode. Mohr Siebeck Tübingen 2017, s. 68 - 69 a tam citovavaný Larenz, Karl: Methodenlehre der Rechtswissenschaft. 6. Auflage. Berlin, Heidelberg, New York 1991, s. 417). Základ nároku žalobkyne proti žalovaným 1/ a 2/ je daný, a preto súd na rovnaké plnenie zaviazal oboch žalovaných s tým, že v rozsahu plnenia ktorékoľvek z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného.
10. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že náhradu trov konania priznal proti obom žalovaným procesne v celkom rozsahu úspešnej žalobkyni, ktorej trovy konania vznikli jej právnym zastúpením 566,23 eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky 91,29 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 8,84 eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - žaloba podľa § 13a ods. 1 písm. c) 91,29 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 8,84 eur, (iii) tarifná odmena za úkon účasť na pojednávaní 9.4.2018 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky 91,29 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 9,21 eur, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za sedem začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z Lučenca do Prievidze a späť (7 x 15,35 eur) 107,45 eur, náhrada za cestu motorovým vozidlom z Lučenca do Prievidze a späť 63,65 eur (náhrada za použitie motorového vozidla: 0,183 eur x 242 km = 44,29 eur a náhrada za pohonné hmoty pri priemernej spotrebe nafty 6,9 l x 242km/100km x priemerná cena nafty 1,194 eur = 19,36 eur), k čomu treba pripočítať daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky z 471,86 eur 94,37 eur. Žalovaní sú náhradu trov konania povinní zaplatiť tak, že v rozsahu plnenia ktorékoľvek z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného, pričom podľa § 263 ods. 1 CSP prijímateľom náhrady trov konania je advokát žalobkyne.
11. Žalobkyňa požiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pričom z jej nesporných tvrdení vyplynulo, že dosahuje príjem zo mzdy 490 eur mesačne, náklady na bývanie predstavujú 270 eur mesačne, pričom žije sama s dvoma maloletými deťmi, na ktoré má určené výživné 150 eur mesačne. Po zaplatení nákladov na bývanie teda žalobkyni na krytie ostatných potrieb troch osôb ostáva 370 eur mesačne. Tieto pomery odôvodňujú, aby bolo žalobkyni priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov podľa § 254 ods. 1 CSP.
12. Žalobkyni bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Preto sú žalovaní 1/ a 2/ podľa § 2 ods. 2 prvá veta zákona o súdnych poplatkoch povinní s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť druhého žalovaného, zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sadzbe podľa položky 7b písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov 66 eur a 3 % z 15 000 eur (450 eur), teda spolu 513 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach, pričom v odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.